

WALDEMAR MICHALSKI
ur. 1938; Włodzimierz Wołyński

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, PRL
Słowa kluczowe	Lublin, PRL, środowisko literackie, Waldemar Dras

Poezja Waldemara Drasa

Wiersze Waldka Drasa były pisane długą frazą, rozbudowanym zdaniem –oczywiście białym wierszem. Miało się wrażenie, że wprowadza czytelnika w swój mistyczny świat. I czytelnik, żeby zrozumieć te wiersze, musi się poddać regułom gry poetyckiej Drasa. To trudna poezja. W związku z tym Waldek miał wielu czytelników i entuzjastów, ale i wielu przeciwników. Niektórzy po prostu nie rozumieli jego twórczości. Nie wiedzieli, co jest grane w tych wierszach. Bo one odwoływały się do filozofii, do kontemplacji postaw ludzkich, ale w wymiarze mistycznym. Bazowały przede wszystkim na tradycji wiersza i metafory konstruowanej w wymiarze nadrealistycznym. To była absolutnie abstrakcja, która niezupełnie dała się przekładać na coś konkretnego, na coś czytelnego dla przeciętnego odbiorcy. Dras swoją poezją wybijał się ponad przeciętność. Jeżeli ktoś nie akceptował jego wiersza czy go nie rozumiał, to wolał się nie wypowiadać, bo miał świadomość, że nie dorasta do tej poezji. Tak że Waldek nie miał głośnych przeciwników.

Dras jest trudnym poetą. On od początku był taki. Od początku był poetą kontemplacji filozoficzno-mistycznej. W jego wierszach refleksja jest bardzo głęboko zanurzona w filozofię mistyczną. A nadrealistyczna czy surrealistyczna metafora przeplata się w zdaniu, wchodzi jedna w drugą, tworząc piętrowe skojarzenia. Był świadomy, że jest poetą niezupełnie akceptowanym i niezupełnie zrozumiałym. Myślę, że do dzisiaj –choć już odszedł –zachowuje swoją mocną pozycję w środowisku literackim lat osiemdziesiątych. To wyjątkowa jednostka, jeśli chodzi o poezję lubelską czy nawet polską z końca lat osiemdziesiątych.

Data i miejsce nagrania	2012-09-18, Lublin
Rozmawiał/a	Aleksandra Zińczuk
Redakcja	Maria Buczkowska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"